

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 4

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les prioritats del conseller de Salut

02-00208/13

Passem, doncs, al setzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les prioritats del conseller de Salut, presentat pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem. I, per exposar-la, té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Moltes gràcies a tots i a totes. Agrair també la presència del conseller. Bé, jo crec que aquests dies estem parlant molt de la sanitat pública catalana, i jo crec que és un fet evident per a tots i totes que es troba en una situació crítica, en una situació límit, en una cruïlla, i, fins i tot, professionals, situen que està pràcticament en fallida, no?

La moció, ho dic jo abans de que m'ho diguin vostès, extensa, pretén ser un full de ruta, un full de ruta per la conselleria, òbviament, el nostre full de ruta, també un full de ruta per la negociació de pressupostos, que esperem que comenci de debò d'una vegada per totes, i, en definitiva, també un pla de propostes per rescatar la sanitat pública catalana.

Jo avui, bàsicament, em referiré a tres prioritats, i també n'hem parlat aquests dies. En primer lloc, l'atenció primària, en segon lloc, les condicions laborals dels professionals, i, en tercer lloc, la salut mental al nostre país. I vull començar avui per la situació de la salut mental, perquè crec que ens està passant una mica el mateix que amb els aplaudiments, no?, als professionals, que és veritat que durant la pandèmia tots vam constatar que hi havia una segona emergència, que era la situació de salut mental, però és cert que va passant el temps, i més enllà, no?, igual que ha passat amb els aplaudiments, al final, sembla que ens haguem quedat només

amb les paraules. I, de fet, també en parlava amb el conseller, que és probablement un dels grans incompliments de l'acord de pressupostos del 2022.

I aquests dies, sortien dades que crec que són molt preocupants, i situaven que pràcticament el deu per cent dels adolescents catalans han tingut pensaments suïcides. Jo crec que és greu, i, a més, segurament és només la punta de l'iceberg, perquè vol dir que també el que hi ha darrere és, per exemple, trastorns de conducta alimentària, autolesions.

Per tant, si el deu per cent dels adolescents catalans expressen que han tingut pensaments suïcides, no estem realment en una situació d'emergència? I la pregunta és: què fem? Seguim fent el mateix? I el conseller, que sempre li agrada dir, no?, en les seves intervencions que li agrada innovar.

Jo crec que nosaltres fem propostes innovadores, i que crec que s'han d'entomar, i crec que hi han experiències d'atenció psicològica sense cita prèvia gratuïta que crec que s'han d'intentar implementar, perquè tenim els centres de salut mental d'infants i joves absolutament col·lapsats.

La segona qüestió que volíem situar és la dels professionals. Tots ho diem, hi ha una situació d'esgotament, de cansament, situació límit. Jo crec que, bàsicament, necessitem dues coses. Necessitem més metges i metgesses, i més infermers i infermeres, i ja està. Si és que és molt senzill de dir, molt difícil de fer, però hi ha una condició fonamental perquè això passi, no?

Com deia Biden, si no trobem treballadors, els hem de pagar més, i aquesta és la realitat. És a dir, si volem resoldre els problemes de la situació, per exemple, de col·lapse també de l'atenció primària, necessitem més professionals, i això vol dir, sobretot, metges i metgesses, infermers i infermeres, i això vol dir que els hem de pagar més.

I crec que hem de deixar de situar les bases del nostre sistema nacional de salut amb la precarietat dels nostres treballadors i treballadores. I això passa perquè tenen condicions diferents en funció de qui és el prestador de servei, i tenim treballadors i treballadores que treballen en el mateix centre amb diferents condicions laborals fent la mateixa feina, i això no pot ser.

I, evidentment, l'atenció primària. I ho deia el conseller, el cinquanta per cent dels ciutadans i ciutadanes, quan demanen hora al seu metge o metgessa de capçalera, triguen més de cinc dies. Hi ha casos que superen els deu dies, i casos que arriben fins als trenta dies. I deia el conseller: «Això no pot ser», no?, deia: «No pot ser, i, per tant, ho he de canviar.» El problema, que el conseller també diu: «Bé, jo acabo d'arribar.» Sí, però és que Esquerra Republicana no acaba d'arribar, que és el que jo li deia l'altre dia. Dels darrers quatre consellers de Salut, tres han estat d'Esquerra Republicana.

I hem d'avançar perquè tinguem visita al nostre metge de capçalera o la metgessa de capçalera en quaranta-vuit hores, i això només es pot fer arribant al vint-i-cinc per cent amb el pressupost d'atenció primària. Per cada euro invertit a l'atenció primària, són un estalvi de cinc euros al nivell de la situació hospitalària.

I el problema és que creixen les mútues. Ahir sortien unes dades de Barcelona, que a Barcelona hi ha el quaranta per cent dels ciutadans i ciutadanes que tenen mútua, i això és pitjor que en el moment de les retallades de Boi Ruiz. I clar, el conseller diu que li preocupa molt, –i acabo ja, si m'ho permet– però clar, a mi les paraules ja no em serveixen, em serveixen els fets.

I quan els treballadors de la Generalitat, aquests dies, reben un mail que diuen que «a prop teu, amb la millor assistència sanitària, feu-vos una mútua», aquesta és la gran proposta de la conselleria. Avui, els treballadors de l'ICS, aquests dies, estan rebent que es poden fer una mútua i que tenen una oferta especial per fer-se una mútua. Al final sembla que la solució per part de la Generalitat per a la sanitat pública és fes-te una mútua.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Té la paraula ara per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta.

Diputats, diputat Cid. Bé, el grup de Ciutadans votarà a favor d'aquesta moció, de tots els punts d'aquesta moció, perquè estem d'acord, o bàsicament d'acord, amb tot el que diu i que demana. A destacar, el vint-i-cinc per cent de pressupost per a l'atenció primària, l'atenció longitudinal –que va ser objecte d'encesos debats aquí i que nosaltres compartim que és important i que pot marcar la diferència entre un trenta per cent de supervivència dels malalts–, l'eterna assignatura pendent de l'atenció bucodental, l'atenció psicològica –especialment per als adolescents– i lluitar contra el desert pediàtric en què s'estan convertint molts CAPs i hospitals de Catalunya. Ens sembla una moció que posa el dit a la nafra de les retallades, injustes i cruels retallades, que ha patit i continua patint la sanitat pública. I ens sembla que tothom que tingui un mínim de decència humana i social ha d'estar d'acord amb tot això que avui es demana aquí.

Agradecemos especialmente la admisión de varias de nuestras enmiendas, sobre todo para desbloquear la ley de la ELA, dar visibilidad a estos enfermos y a sus problemas con los recibos de la luz y, sobre todo, la lucha por la legalización de los fármacos oncológicos, por que entren en la cartera de servicios y mientras no entren se paguen, como ya se ha conseguido aquí, con notable esfuerzo. Todos ustedes me –nos– han visto rompernos la cara aquí y en el Congreso de los Diputados por estos temas, que son de una extrema sensibilidad.

Tan sensibles son que pasan estas cosas. Yo estaba hace poco en la gala de la Fundació Pasqual Maragall, donde se anunció la creación de los Premios Diana Garrigosa, para personas destacadas en la defensa de una vida sana y plena para las personas mayores. Todos sabemos la maravillosa tarea que esta fundación ha hecho para prevenir el Alzheimer, poniendo el énfasis en la fase preclínica y abriendo vías de esperanza que hace solo una década no se podían ni soñar.

Bueno, pues yo me tuve que salir a media gala porque recibí una llamada urgente y trágica de Madrid. Se estaba intentando suicidar –acababa de tomarse una cantidad apreciable de pastillas– la esposa de un enfermo de ELA que tiene denunciada la sanidad madrileña por negarle los cuidados paliativos que requiere y abocarle a una especie de eutanasia acelerada. O eso dicen él, su esposa –la que estaba intentando quitarse la vida por pura desesperación– y su representante legal. Nadie

en la sanidad de la Comunidad de Madrid se ha dignado a mover un dedo ante esta demanda, en la que ya se imaginarán que el tiempo corre en contra –muy en contra– del enfermo de ELA y de su familia.

Les cuento todo esto, que pasaba en los mismos días en que las calles de Madrid se llenaban de sanitarios en huelga –un escenario que también podríamos ver muy pronto aquí–, para pedirles, rogarles y si hace falta suplicarles que mociones como esta no queden en politiquero o directamente en nada. Que nos tomamos en serio, muy en serio, las consecuencias de todas nuestras decisiones políticas en lo que a salud pública se refiere. Sería imperdonable salir a defender estas cosas sólo cuando dan rédito o ventaja política y olvidarse de ellas después. Yo no me voy a olvidar. Mi grupo no se va a olvidar, ni aquí ni en el Congreso. No mientras pensemos que alguien puede vivir un día más o menos, mejor o peor, en función de si damos o no damos la talla.

Senyora presidenta, li torno el minut i mig que m'havia agafat abans extra. Quedem en paus.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Bé, de fet no es compensen així, però...

Anna Grau Arias

Jo ho intento.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Molt bé.

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, vicepresidenta.

Bé, doncs agraïm la franquesa, perquè aquesta moció forma part de la seva negociació pressupostària. Està bé que ho expliquin i, en aquest sentit, els hi volem dir que ens semblen poc ambiciosos. Per això els hi hem fet les nostres esmenes, de mínims. Òbviament, no els hi hem de fer la negociació nosaltres, només faltaria.

Les esmenes que els hi hem fet són unes quantes, són vuit. Els hi agraïm que ens hagin acceptat gairebé dos terços d'aquestes esmenes. I les que hem fet bàsicament les hem fet o bé perquè es tractava de punts que havien estat acordats prèviament amb mocions nostres amb condicions millors, com per exemple la destinació pressupostària del vint-i-cinc per cent per a atenció primària, no esperar tres anys, sinó fer-ho el 2023.

I, en aquest sentit, ens sobta la contradicció que ahir la presidenta del seu grup parlava d'urgència de destinar més diners a l'atenció primària i, per tant, d'actuar, no? Li formulava aquesta pregunta en la sessió de control al president, però vostès donen tres anys de marge, que, de fet, és el que el Govern ja tenia en el seu pla de govern i amb això es va presentar a les eleccions. Nosaltres el que exigim és ja, actuar ja. Perquè és ara que tenim la urgència, perquè és ara que tenim la situació límit. Perquè és ara que estem a prop del col·lapse i, si no hi som ja –i ho dèiem ahir–, és perquè tenim unes professionals que ho donen tot cada dia, malgrat tot. I una població que ha après a resignar-se, malauradament.

Per tant, nosaltres d'entrada els hi agraïm que ens hagin acceptat aquestes esmenes, però sí que volem posar el focus en un parell de qüestions. La primera, ens sembla important, i amb relació també a les esmenes que hem formulat, recordar que quan parlem del vint-i-cinc per cent en atenció primària, que això és una cosa que sembla que per fi s'ha assumit, no ens ho hem inventat la CUP, els comuns tampoc, ni tampoc els grups que havien format part del Govern fins ara, que també ho havien assumit, ni tan sols la gent de la campanya «defensem el vint-i-cinc per cent per a atenció primària», sinó que és la mateixa OMS que porta molts anys defensant aquesta idea.

Què passa? Que no s'hi val tot, que no podem posar qualsevol cosa dins d'atenció primària, que el que necessitem quan parlem d'increment pressupostari és destinar-lo als equips d'atenció primària. I això ho diuen les mateixes professionals i, per tant, els hi agraïm que ens hagin acceptat aquesta esmena, aquesta segona esmena, perquè per a nosaltres és clau. Perquè, si resulta que hem de començar a fer jocs de triler i posar-hi allà el que ens dona la gana i continuar tenint el sant desvestit, no soluciona absolutament res. Perquè és la principal porta d'entrada l'atenció primària

–vostès ho saben– i perquè, a més a més, l'evidència científica demostra que aquests sistemes sanitaris basats en l'atenció primària, aquests sistemes sanitaris primaristes –tots els que sou del gremi ho sabeu–, són molt més eficients, són molt més eficaços i, a més a més, garanteixen un millor estat de salut del conjunt de la població.

I això té una

Fitxer 5

evidència científica, no ens ho inventem nosaltres.

Per tant, primera qüestió: vint-i-cinc per cent en atenció primària? Sí, rotundament sí, però que vagi destinat l'augment pressupostari als equips d'atenció primària, que és on han d'anar.

Segona qüestió: vostès no entren en el model, i ho entenem, eh?, que no entrin en el model, perquè llavors segurament no els hi aprovaríem pràcticament res. Però és important destacar-ho: que per molts recursos que posem en el nostre sistema sanitari, si no posem fi al drenatge sistemàtic de diners públics a mans privades, no solucionem absolutament res.

I aquí tornem a discrepar, no només del conseller actual, sinó de tots els consellers que han estat al davant del Departament de Salut durant totes les legislatures que portem de democràcia, en què el nostre sistema de concertació publicoprivada està pensat per poder fer negoci a costa de la malaltia de la població o, el que és pitjor, a costa de la salut de la població.

I, per tant, fins que no aconseguim que absolutament tot el sistema públic sigui de titularitat, de gestió i no només d'aprovisionament públic, no podrem garantir que tots els diners van a parar exclusivament a tenir cura de la població.

I nosaltres el que estem proposant és començar a internalitzar aquests serveis que estan externalitzats com són el transport sanitari i el 061, però, a més a més,

començar a recuperar la gestió d'aquells centres als quals se'ls hi acaba el seu concert. Això ho podem fer des de ja si hi ha una voluntat política.

I deixi de parlar de *públic*, perquè vostè sap perfectament que les treballadores que estan treballant per empreses certament públiques de la Generalitat tenen unes altres condicions laborals que no pas les de l'Institut Català de la Salut, i que això al final és un element o una eina de fugida del dret administratiu per garantir corrupteles de tota mena.

I ja per acabar, quant a les condicions laborals dels treballadors i les treballadores, és cert que no podem pretendre retenir les treballadores si no els hi millorem de forma real les seves condicions laborals, i això és una qüestió de voluntat política. Aquí no hi ha hagut voluntat política per garantir que tinguéssim tantes professionals com necessitem; des de la mateixa conselleria, i acabo vicepresidenta, s'ha estat fomentant doncs això que comentava el diputat Cid, que la gent es faci d'una mútua, fins i tot els treballadors públics, i això és un autèntic escàndol.

Per tant, li demanem no només que apliqui allò que s'aprovi d'aquesta moció, sinó que apliqui també allò que s'ha aprovat d'altres mocions com la nostra, perquè la situació és urgent i ho requereix.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada Assumpta Escarp Gibert.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats... Bon dia. Ho deia el diputat Cid: que serveixi aquesta moció, a la qual el meu grup donarà suport, com a guia d'actuació, com moltes de les altres mocions que s'han aprovat en aquest Ple o en els debats de política general, on més de cent diputats, moltes vegades, i diputades, hem aprovat mocions que després no sabem on està la seva realització.

En tot cas, que serveixi també, i és cert, de guia dels pressupostos, perquè ens calen pressupostos, i ens caldria que l'1 de gener tinguéssim uns pressupostos aprovats. Perquè la situació en la salut, no admet esperes, eh? Deia ahir el conseller que ens començava a explicar el com. El com són mesures que necessitem ja, però que s'han també de treballar mesures estructurals.

Esperem, doncs, que serveixi per a això, que serveixi també per avançar amb els pressupostos, i potser ens serveix també per deixar de fer propaganda de la privada, com deia abans també el senyor Cid, i que s'està fent a moltes administracions, però que es faci a Salut és realment fora de mida.

Vostè va dir «tindrem 1.000 milions més en el pressupost»; no sabem amb quines prioritats. Vaig descobrir diumenge, sentint la ràdio, que la Generalitat anunciava – abans que parlàvem de publicitat institucional– que posaria no sé quants milions per a vint-i-tres higienistes dentals, igual que va dir que posaria diners a Salut. Es veu que si escoltem la ràdio, potser descobrirem quines són les prioritats d'aquest Govern en termes pressupostaris.

En tot cas, la moció que presenten avui el Grup Parlamentari d'En Comú Podem..., vull agrair l'esforç del diputat Cid perquè ha intentat concentrar moltes sensibilitats i crec que és important, perquè, en tot cas, ratifica allò que diem de que a Salut podem treballar moltes coses conjuntament. De totes maneres, com deia, moltes de les coses han estat aprovades.

Aborda aspectes..., jo diria que una mica el que ens preocupa més: primària, pediatria, serveis perduts, millora de les condicions salarials i laborals dels professionals, salut mental. També parla dels incompliments d'alguns compromisos; devien ser dels *seus* compromisos. I dos punts importants, que em sembla important que ho posin: covid persistent i salut mental.

La moció reclama molt el vint-i-cinc per cent; ha fet una modificació amb el vint-i-cinc per cent de la primària i comunitària. S'haurà de fer un esforç molt important perquè, en un any, amb el mateix compromís, ja hem passat del 17,6 al 17,9. Per tant, per arribar al vint-i-cinc per cent, que no reclamem nosaltres, que reclamem tots els actors i que ho diu l'OMS, és important.

I sobretot, també li volíem demanar que en aquest debat sobre la salut i amb aquesta reclamació de serveis i de serveis perduts, no tirin massa la culpa als ajuntaments, perquè els ajuntaments lo que fan és rebre molt la reclamació dels seus ciutadans i ciutadanes, que no tenen aquests serveis, i que hi ha un cert costum de dir «miri, digui-li al seu ajuntament, que té el trenta o el quaranta per cent de participació en el consorci». Crec que les coses no van per aquí.

Avui voldria centrar-me, per això, una mica en el tema dels professionals. I hem parlat de l'equiparació Siscat-ICS, amb què nosaltres estem d'acord i que s'ha de fer ja un calendari, però sobretot de la situació, i crec que també els que m'han precedit ho han dit, en la que viuen els i les professionals.

Miri, jo l'hi faré amb dos exemples. La situació del personal als hospitals li faré amb l'exemple del Parc Taulí de Sabadell, que ahir van fer una manifestació davant de la direcció. No eren només reivindicacions; escolti lo que deien. Era un crit d'ajuda i de ràbia per la situació que viuen: cansament, maltractament; però sobretot també defensa de la seva feina i de la capacitat de poder-la fer bé. Són uns i unes professionals que diuen prou: prou a la seva situació i prou a posar en risc el sistema públic de salut.

L'altre exemple que li posaré són les 55.000 signatures que el Sindicat de Metges de Catalunya va entrar l'altre dia a la Comissió de Salut, reclamant un bon sistema públic i amb uns professionals cuidats perquè ens puguin cuidar amb condicions. Per mi, aquest és un dels temes fonamentals que haurem d'abordar. Si no fem això, ho tindrem difícil.

Només voldria fer una referència a un dels punts, i que abans ho deia la senyora Grau: és el tema del desbloqueig del projecte de llei sobre l'ELA en el Congrés dels Diputats. Nosaltres hi votarem a favor, però s'ha oblidat de dir que hi ha una comissió de treball en marxa en el Congrés dels Diputats per abordar-ho. A vegades posem moltes esperances o donem moltes esperances a una llei, i moltes vegades són voluntats polítiques, actuacions concretes, més que grans processos legislatius.

En tot cas, com li he dit, li donarem suport.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Titon Laïlla i Jou.

M. Assumpció Laïlla Jou

Gràcies, vicepresidenta. Abans de res, m'agradaria agrair al senyor Cid aquesta moció. És un plaer sempre parlar de salut. Crec que ho hem de fer molt. Ho hem de fer més. I, certament, en aquest Parlament en parlem sovint, no només al faristol, sinó també a la comissió, comissions específiques de salut mental, i, per tant, sempre crec que està bé, entre altres coses perquè la salut per nosaltres sempre ha estat un punt de trobada, de consens, de treball conjunt, de buscar aproximació entre els diferents grups parlamentaris, fins i tot també quan parlàvem de model, no?, com deia la diputada Estrada, que certament compartim la preocupació pel nostre sistema de salut, però des de perspectives clarament diferenciades, però que sempre en aquest faristol i en aquest Parlament, intentem trobar el consens.

I en aquest sentit, crec que aquesta moció, i sobretot ho personalitzo amb el diputat Cid, la voluntat, precisament, d'aproximar també, no?, des d'aquesta perspectiva de millorar el sistema, doncs, en aquesta moció, que ja ho deia ell, que és una moció prou extensa, que toca molts temes, però crec que és important perquè fa de paraigües pel que haurien de ser les polítiques sanitàries, doncs, en aquesta legislatura que queda i el temps que vindrà, no?

Com a resum important d'aquesta moció, perquè toca moltes tecles, crec que la podríem dividir en tres grans blocs. La primera part, que fa referència a la primària, una segona part que fa referència als professionals i una tercera part que fa referència a les problemàtiques, podríem dir, que afecten directament a la ciutadania, com poden ser malalties concretes o la salut mental.

Pel que fa a l'atenció primària, és una reclamació d'aquest Parlament en els últims anys, que cal claríssimament incrementar el pressupost dirigit a la primària. Parlem d'un vint-i-cinc per cent, no? Mai... Precisament perquè som conscients de la dificultat d'acotar què vol dir un vint-i-cinc per cent del pressupost de Salut que vagi

dirigit a la primària, en aquest sentit som benevolents, no?, amb la possibilitat d'aclarir com impactem en el pressupost des d'aquesta perspectiva del vint-i-cinc per cent. Però crec que és important parlar-ho així, igual com també de la longitudinalitat, no?, que creiem important a l'hora d'atendre les persones al domicili. Però jo diria més, no només, no?, des de la primària cap al domicili, sinó també abans, no? Hem parlat moltes vegades que cal aprofundir en la continuïtat assistencial, també des de la infància, no?, amb la primària, podríem dir ordinària o d'adults, però també després, quan som grans i volem ser cuidats o necessitem puntualment ser cuidats a casa.

Parla també de l'equitat territorial en l'atenció. Parlem d'equitat, accessibilitat, equilibri territorial. Nosaltres, en aquest sentit, no donarem suport al punt que fa referència precisament a revertir el model de concentració de professionals en pediatria. Saben que és una defensa que en fem nosaltres de model de planificació nou de cara a la primària, al territori i a la pediatria, en aquest cas, i a més a més, ho refermem a partir del treball fet des de la Societat Científica de Pediatria, que fan un document, han fet un document explicant les bondats, també, no només per millorar l'atenció i la qualitat assistencial, sinó també que reverteix en la pròpia formació dels professionals i en el treball que fan els professionals, a la vegada, com també potenciar la seva, la mobilitat al territori i la proximitat territorial.

Tampoc compartim tornar els eixos d'abans de la pandèmia, i ho hem explicat moltíssimes vegades, entre altres coses perquè, i ho avançava el conseller, cal fer una planificació de què tenim i com ho tenim i, per tant, no cal... Podem agafar com a referència les dades pre-pandèmia, però no sempre, no?, podem dir que aquestes són les dades que hem de tenir.

Pel que fa al bloc de professionals. Evidentment, ens manquen professionals. Cal afrontar el tema de les jubilacions. Cal reclamar la gestió de les places MIR, i vostès, en aquest sentit, ens han acceptat una esmena en aquest punt, precisament per donar més eines al Govern per poder, doncs, facilitar el treball amb els professionals, a la vegada de saber què és el que necessitem i poder decidir com ho fem entre tots.

Parlar també de les equiparacions. Parlem del fòrum professional. No podem plantejar-nos reformes en l'àmbit professional sense els professionals, i, per tant,

crec que cal obrir un debat important des dels professionals, des dels agents de salut, sobre quin és el model que tenim.

I, finalment, el bloc de ciutadania. Parlen de la Covid persistent. Parlen també de la reconstrucció mamària. Parlen també de l'accés a la reproducció assistida. Parlen també de l'ELA i de tractaments del càncer metastàsic que puguin ser facilitats des del Govern de Catalunya, i també del telèfon suïcidi. Nosaltres creiem que si algú aixeca el dit en algun moment demanant ajuda per un problema d'autolesions o de suïcidi, i més ara amb les dades tan esgarrifoses que tenim sobre la taula, hi hem de ser, no ens podem permetre no ser-hi. I, per tant, qualsevol eina serà benvinguda per tal de donar atenció a les persones i als joves que pateixen en un moment donat, un malestar emocional que els pot portar, doncs, o a fer una..., infringir-te autolesions o fer fins i tot intents de suïcidi. Per tant, és en aquest sentit i seguint aquestes premisses, doncs, que donarem suport gairebé podríem dir majoritari, a la moció que ens ha presentat el senyor Cid.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Vicepresidenta, gràcies. Conseller, diputats, diputades, treballadors i treballadores del Parlament, company i amic Cid: la veritat és que aquesta moció..., vostè que m'acusa sovint de fer llençols quan presentem mocions, és força llençol. Però també li haig de dir que, en efecte, com s'ha reiterat també en les paraules que m'han precedit, és un bon moment per parlar-ne. És un bon moment, pel context polític que vivim; és un bon moment també pel context sanitari que vivim, i, per tant, hi estic molt d'acord. I jo fa pocs dies o poques setmanes que formo part de la Comissió de Salut, amb aquesta nova responsabilitat, però sí que he vist que el clima és favorable per a l'acord. I al final això és la política, eh? I per això també li vull agrair que en

aquesta moció que vostè ha plantejat fins a vint punts, ha recollit esmenes de tots els grups.

M'hauria agradat, lògicament, que hagués pogut acceptar o recollir més propostes de totes les esmenes que hem fet des del Grup d'Esquerra Republicana, però en qualsevol cas, li reconec aquest esforç de pluralitat, d'intentar incorporar totes les mirades en el seu full de ruta, com vostè plantejava, no? Un full de ruta que en molts dels punts compartim.

Fitxer 6

On també haurem d'entrar a fons en el debat d'aquest full de ruta, en el debat del full de ruta i en els *timings* d'aquest full de ruta. I aquí és on la realitat del sistema ens impacta directament, i també la capacitat de finançament del sistema ens impacta directament.

És evident que la primària és una prioritat. La primària és la porta d'entrada, i no seré jo qui torni a repetir les mateixes paraules dels diputats i les diputades que m'han precedit. Però la primària pot resoldre i resol molts dels problemes que poden venir derivats si en la primària funciona o no funciona. Si la primària funciona i té el pes determinant que ha de tenir, espongem, i molt, tota la pressió sobre el sistema sanitari, sobre l'àmbit terciari. I a més, també donem una millor assistència a la població, en el sentit que si la diagnosi la detectem abans i facilitem els mecanismes de detecció, també serem molt més àgils en la resolució del problema.

Per tant, molt d'acord, i el conseller això ho ha repetit en més d'una ocasió, en destinar el vint-i-cinc per cent de pressupost de salut a la primària.

Fins ara, en aquest inici de legislatura, el pes del terciari ha estat força predominant. Però alhora també considerem que aquest vint-i-cinc per cent no ha de significar un reequilibri pressupostari, sinó que aquest vint-i-cinc per cent haurien de ser, en la mesura que es pogués, majors ingressos per tal de destinar en l'àmbit de la primària, i això ens permetria enfortir tot el sistema públic de salut. Sistema públic de salut, en tota la seva extensió, però també amb tota la seva contundència; sistema públic de

salut, equitatiu i que combat les desigualtats. Per això necessitem un sistema públic fort a nivell de salut.

I qui dona garantia de la fortalesa del sistema públic de salut? Doncs els seus treballadors i les seves treballadores. Els seus treballadors i les seves treballadores que actualment estan en un moment clau, i ens ho han sentit dir mútuament als seus treballadors i treballadores que estan en negociació col·lectiva i per nosaltres el principi de negociació col·lectiva està per damunt de tot i per tant, sempre amb màxim respecte a la negociació col·lectiva i alhora també com a administració, potenciar l'afavoriment d'aquest acord, i un acord que necessàriament ha d'anar en favor de la millora de les condicions laborals dels treballadors i les treballadores que treballen a la sanitat en el nostre país. I, per tant, els dos convenis que ara hi ha en marxa, nosaltres, d'Esquerra Republicana, estem convençuts que arribaran a bon port i que els treballadors i les treballadores del nostre país podran millorar les seves condicions, i treballarem perquè així sigui, i treballarem perquè així sigui.

D'altra banda, hi han altres qüestions que també són rellevants, com per exemple, el model de concentració pediàtrica. Aquí li vull fer avinent una paradoxa. Resulta que en un dels punts volem obrir un procés de debat, volem debatre sobre aquest model, però és que en el punt immediatament anterior el que estem demanant és que aquest model sigui de concentració pediàtrica.

Per tant, o debatem o fem que aquest model no sigui de concentració pediàtrica. Jo crec que el debat l'hem de tenir i que aquest debat ha de ser amb tota la comunitat que intervé en salut. Però el que no podem fer alhora, en una mateixa moció, demanar debatre i ja donar per garantit quin ha de ser el resultat d'aquest debat. El debat ha de ser sincer i ho ha de ser en tota la seva extensió. I per aquest motiu, nosaltres creiem que aquest debat ha de ser ampli, ha de ser amb tots els agents que intervenen a la comunitat sanitària del nostre país, i que també ha de tenir molt a veure amb les entitats veïnals i també amb els ciutadans i les ciutadanes del nostre país, que són els que directament estan impactades per aquests models de salut.

Votarem majoritàriament a favor de la proposta de moció, i bona sort en la negociació de pressupostos.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula per part del Grup Parlamentari VOX, la diputada María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidenta. Señores de Podemos, nos congratula comprobar que han rescatado algunas de las propuestas presentadas por VOX en este Parlamento y a las que ustedes han votado en contra. Se lo han debido repensar.

Hemos agrupados las propuestas de su moción en cuatro apartados. El primero, en el que se han limitado a copiar propuestas de VOX. Celebramos que se hayan dado cuenta que se deben reabrir los CAPs cerrados durante la pandemia, que hay que descentralizar la atención pediátrica, incluso contratar más pediatras para dar cobertura a los ambulatorios y responder a la ratio recomendada por la Sociedad Española de Pediatría. Incluso han rescatado la propuesta que hicimos para asegurar una asistencia en la atención primaria no mayor a 48 horas, para lo que también haría falta contratar más médicos de cabecera, a lo que ustedes votaron en contra cuando lo presentó VOX.

Todas propuestas legítimas para la ciudadanía, realizadas con mucho sentido común y a las que votaremos a favor, como no puede ser de otra manera. La verdad es que son unos cracks copiando, ¿eh? *(aplaudiments.)*

El segundo grupo, con proposiciones que han acabado desviando hacia la deriva comunista con el binomio que les caracteriza, consistente en la eliminación de libertades e intervencionismo estatal que tanto daño hace a la estructura económica de Cataluña y que ha demostrado no tener ningún beneficio en el ámbito sanitario. Externalización del transporte sanitario, del 061, por ejemplo, a las que obviamente, no daremos apoyo.

El tercer grupo podríamos llamarlo el de Juan Palomo, «yo me lo guiso, yo me lo como», o también conocidas como las medidas populistas para solucionar problemas que ustedes mismos han creado. Y hablo, por supuesto, de las ayudas económicas a los pacientes crónicos que requieren aparatos eléctricos y que se ven

especialmente afectados con la subida de la luz. Verán, el treinta y tres por ciento de la factura de la luz son impuestos con los que el Gobierno del que ustedes forman parte castiga la clase trabajadora. Así que podrían empezar por bajar esos impuestos en vez de intentar poner un parche a un mal creado por ustedes. O el que habla de garantizar que los centros de atención primaria asuman la atención sanitaria de las residencias geriátricas de Cataluña.

Creo que todo recordamos cómo los presupuestos del 2022 salieron adelante con el apoyo de su grupo. Presupuestos en los que se encontraba la partida y las subvenciones de millones de euros dedicadas al Grupo Mutuam, ese nido de altos cargos y exaltos cargos de los distintos gobiernos separatistas se ha encargado de monopolizar la asistencia geriátrica pública en Barcelona ciudad y en zonas del extrarradio. Parece que han cambiado de opinión en esto también. Lo cierto es que, a juzgar por sus bandazos ideológicos, podemos decir que son ustedes de [#00.07.48 ciclaje] rápido, ¿no?

El cuarto grupo corresponde a lo que denota un total desconocimiento del sistema sanitario catalán y que claramente viene empujado por las reclamas sindicales que ustedes plasman aquí sin saber muy bien de qué hablan. Verán, si los delegados sindicales que les informan pasasen más tiempo trabajando en sus respectivos puestos y menos tiempo liberados, no les solicitarían que igualasen el convenio del Siscat –entre los que se encuentra la XHUP, el Clínic, el IMAS y otros– al del ICS, entre otras cosas porque saldrían perdiendo económicamente o en beneficios sociales. Y eso lo dice alguien que ha trabajado y que tiene nóminas de la XHUP, del Consorcio Sanitario Integral, del IMAS y de l'ICS, y que ha sufrido todos estos convenios. Y es que el que cobra trescientos euros menos a veces sale a las tres de la tarde en vez de a las cinco. Otros tienen un sueldo base de 1.238,68 euros y muchos complementos que el Govern retira cuando le viene en gana, como pasó en el 2008. Y miles y miles de ejemplos que no me da tiempo a explicarle y que puede venir a comprobar cuando usted quiera al despacho con las nóminas encima de la mesa. Ya ni que decir el tema de que un especialista gestione la agenda de otro. Es igual de ridículo que si yo le gestiono a usted la agenda y usted a mí la mía.

En resumen, que es un batido de propuestas sin una dirección clara, sin un conocimiento básico del sistema catalán de salud y con varias influencias de..., no saben ni ustedes de quién.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula el diputat Daniel Serrano Coronado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, vicepresidenta. *Conseller*, desde el escaño para fijar nuestra posición sobre la moción, que en principio compartimos gran parte de la misma. Una moción que trata sobre sanidad y la atención primaria y que, insisto, en líneas generales podemos compartir.

No obstante, la moción merece algún comentario. En primer lugar, y con la enmienda de la CUP aceptada, el punto primero de la moción dice que se debe destinar el veinticinco por ciento del presupuesto de sanidad, de salud, a la atención primaria en el año 2023. Inicialmente, la moción hablaba de alcanzar ese porcentaje en tres ejercicios; ahora, directamente se habla del año 2023. Y es un objetivo que podemos compartir, que compartimos. De hecho, ya se han aprobado varias mociones en este sentido por parte de este Pleno. Pero entenderá usted que, en el actual contexto político en el que estamos, en el que difícilmente se va a aprobar un presupuesto para el año 2023, al menos en este año 2022, y ya veremos si el año que viene hay una mayoría parlamentaria suficiente para que ese presupuesto salga adelante... Pues entenderá usted que marcarse objetivos presupuestarios tan ambiciosos se antoja complicado; el marcárselos y el creer que, finalmente, serán una realidad, salvo que ustedes vayan a prestarse nuevamente a apoyar los presupuestos del señor Aragonès, cosa legítima, pero les recuerdo que ya lo hicieron el año 2022, y ahora nos salen con esta moción sobre prioridades presupuestarias en materia de sanidad y de atención primaria.

Y la pregunta es: ¿dónde están sus prioridades cuando aprobaron los presupuestos este ejercicio? Porque, a la vista de su moción, su prioridad no estaba ni en sanidad

ni en atención primaria. Así que, si ustedes tienen alguna intención de aprobar los presupuestos del año que viene, confiemos que esta vez sí pongan la sanidad y la atención primaria en el centro de sus prioridades. Porque, mire, por mucho que se diga desde algunos sectores políticos, la sanidad pública catalana adolece de muchas deficiencias desde el punto de vista presupuestario.

Y es cierto que hay que mejorar y dotar de más presupuesto a la atención primaria. Es cierto también que hay que incrementar y mejorar la cartera de servicios. Pero, por ejemplo, nada dice la moción sobre listas de espera en pruebas diagnósticas e intervenciones quirúrgicas, donde Cataluña es de las comunidades autónomas con mayor tiempo de espera, por no hablar de las urgencias de la sanidad pública catalana, muy por debajo en inversión respecto de la media española de lo que le debería corresponder respecto al presupuesto global que tenemos.

Por tanto, insisto, compartimos gran parte de la moción, salvo algún aspecto concreto, pero, cuando negocien los presupuestos del año que viene y si finalmente se deciden a apoyarlos, pongan la sanidad pública catalana encima de la mesa y la atención primaria. Porque, si no, volveremos a aprobar una moción con aspectos que comparte la gran mayoría de la cámara, pero que no serán una realidad porque no tienen la partida presupuestaria correspondiente y, por lo tanto, será simplemente una carta a los Reyes Magos.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies, diputat. Per part del diputat no adscrit, té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Muchas gracias, vicepresidenta. Yo votaré a favor de casi todos los puntos de esta moción, excepto aquellos en los que los señores de Podemos deslizan su animadversión contra la sanidad privada, que luego con tanta alegría utilizan. Es evidente que la gestión sanitaria en Cataluña es desastrosa y que acumula gravísimas carencias materiales y de profesionales. Las listas de espera –que acaban de hacer referencia– no se dan por casualidad.

Yo les pregunto a los señores de Podemos si van a impulsar aquí una huelga sanitaria o van a esperar a que gobierne Ayuso en Cataluña.

Gracias.

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Moltes gràcies. Òbviament, agrair la voluntat i la predisposició de tots els grups, també del senyor Albert, que no és fàcil governar en minoria només amb trenta-tres escons. I a vegades això es nota, però, en tot cas, agrair-li la predisposició, no?

Jo crec que també la moció té la virtut de..., i ho deia el conseller, que s'havia posat en un jardí al parlar de la longitudinalitat i, per tant, rescatar-lo també d'aquest jardí. Per tant, jo crec que també reafirmar un dels pilars de l'atenció primària, que és el fet que al llarg de la teva vida tinguis el teu metge, metgessa de referència i també la teva infermera de

Fitxer 7

referència, no?

I, parlant de pediatria, miri, la moció no és incongruent. Perquè, clar, vostè deia: «Primer fem el debat i després decidim.» Home, si hi ha un canvi de model com el que estan fent, que és de concentració pediàtrica, que molta gent perd el seu pediatre de referència perquè el perden del seu CAP, lo millor, primer, és aturar i fer un debat sobre el canvi de model. Perquè, clar, els veïns i veïnes de Sabadell o els veïns i veïnes de Santa Margarida de Montbui no n'han tingut cap, eh?, de debat sobre el model de gestió pediàtrica. Bàsicament, s'han trobat que el Departament de Salut ha decidit unilateralment que ara ja no tenen servei de pediatria en el seu centre d'atenció primària. Per tant, jo crec que lo raonable és..., primer, abans de prendre decisions, s'ha de produir un debat; s'ha de fer amb transparència i s'ha

d'informar el conjunt de la ciutadania, cosa que vostès no estan fent. Tampoc ho feia l'anterior conseller, eh?, però, en tot cas, ara la responsabilitat és seva, no?

I vostè parlava de recursos. No, miri, a veure, si joestic d'acord que per a salut i han d'haver-hi sempre més recursos. Però dues coses: la primera, arribarem a final de l'any 2022 amb una inversió per part de la Generalitat de 14.200 milions d'euros – això és el que executarem. És el pressupost *rècord* de tota la història de Catalunya –*rècord*–, i la sanitat pública està pitjor que mai –està pitjor que mai. I la segona cosa: el vint-i-cinc per cent de primària és el vint-i-cinc per cent del que sigui, i això no és culpa de Madrid, això ho decideix el conseller. I agafar el que sigui, no?, del pressupost de Salut i destinar el vint-i-cinc per cent a l'atenció primària, això és responsabilitat nostra, del Govern de Catalunya. I això és la prioritat que han de decidir: si seguim apostant per l'hospitalària o la prioritat és l'atenció primària; si passem de les paraules o passem als fets o la solució és les mútues. I aquest és el debat que hem de tenir a Catalunya.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí un cop substanciat el punt número 20 de l'ordre del dia.